

hvert Fald aabnedes Overinspektøren Adgang til at kræve uheldige Lærere eller Medhjælperere fjernet, uden at dette som nu maa kædes sammen med Spørgsmaalet om en Tilbage-tagelse af den Hjemmet meddelte Anerkendelse, saafremt Hjemmet modsætter sig Overinspektionens Forslag.

Med Hensyn til Lærernes og de øvrige Medarbejderes *Uddannelse* har Undersøgelsesudvalget henvist til det i Afsnit VI. i 2. Betænkning af det af Socialministeriet under 18. Juli 1936 nedsatte Udvalg angaaende forskellige Forhold vedrørende Aandssvageforsorgen, Børneforsorgen m. m. udtalte, idet Udvalget samtidig har henstillet, at der aabnes Lærerne Mulighed for Deltagelse i specielle af Ministeriet godkendte *Kursus*, og at der — i Lighed med, hvad der gælder for Kursus paa Danmarks Lærerhøjskole — uddeles Stipendier til Deltagelse i saadanne Kursus.

Med Hensyn til *Medarbejdernes Lønninger* har Udvalget anført, at Forholdet for Tiden er det, at Staten til Lærerlønninger — som til Lønudgifter i det hele — ved de af Staten anerkendte, private Skole- og Ungdomshjem samt ved Lærlingeplejehjemmene yder et Tilskud svarende til Halvdelen af Lønningsudgifterne, hvorimod der ikke ydes Tilskud til Lønningsudgifterne ved de øvrige under Børneforsorgen hørende Hjem.

Med Hensyn til dette Spørgsmaal har Udvalget udtalt, at man vilde anse det for en heldigere Ordning, om Tilskudet til Lønningerne ved de øvrige Hjem principielt kunde ydes under den Form, at Staten ydede et Tilskud, svarende til Udgifterne ved Alderstil-læg, medens Grundlønnen udrededes af Hjemmet selv. Efter Udvalgets Formening vilde en saadan Ændring i Principperne for Ydelsen af Tilskud betyde en meget betydelig Stabilisering af Medhjælperforholdene ved Hjemmene og navnlig gøre det muligt for Hjemmene at beholde egnede Kræfter paa de Pladser, hvor deres Arbejde havde været særlig betydningsfuldt, uden at man i saa høj Grad som nu behøvede at frygte for, at vedkommende vilde være fristet til at søge bort fra Hjemmet til bedre lønnede Stillingen.

Hvad først angaar det af Undersøgelsesudvalget rejste Spørgsmaal om en Ændring af Bestemmelsen i Forsorslovens § 157, Stk. 1, er det fra Forhandlingsdeltagernes Side blevet erkendt, at der tiltrænges et vist Indseende fra det offentlige Side med, hvilke Medhjælperere der knyttes til de forskellige Opdragelseshjem. Og saafremt de neden for Side 33¹) foreslaaede Regler om Statstilskud til Opdragelseshjemmene føres ud i Livet, maa det anses for naturligt og paakrævet, at det offentlige faar en større Indflydelse end hidtil paa, hvem der knyttes til Hjemmene som Medarbejdere.

Da den nævnte Lovbestemmelse imidlertid fremhæver, at Socialministeren fastsætter almindelige Regler bl. a. for *Hjemmenes Indretning og Ledelse*, er der blandt Forhandlingsdeltagerne Enighed om, at det af Undersøgelsesudvalget stillede Forslag maa kunne gennemføres uden Lovændring, rent administrativt.

Under de nærmere Overvejelser af, hvorledes man burde gribe Sagen an, var der Spørgsmaal om, hvorvidt en Antagelse af Medarbejdere ved Hjemmene paa Forhaand skulde godkendes af Overinspektionen for Børneforsorgen, eller om Hjemmene efter Antagelsen af en Medarbejder blot skal afgive Indberetning derom til Overinspektionen, der derefter eventuelt kan paabyde, at Antagelsen omgøres. Ved Afvejelsen heraf herskede der Enighed om, at Hensynet til det gode Samarbejde og Aanden paa Hjemmene vilde gøre det ønskeligt, at den Selvstændighed, der hidtil har raadet paa dette Omraade, bliver mindst muligt beskaaret. En Regel om, at samtlige Antagelser forud¹ skal godkendes af Overinspektionen for Børneforsorgen, vil imidlertid sikkert føles som et haardt Indgreb paa Omraader, hvor der hidtil stort set har hersket Handlefrihed. Da Gennemførelsen af en saadan Ordning tillige vil kræve et uforholdsmæssigt Administrationsapparat, har

¹) Jfr. nærmere herom Indstilling til Socialministeriet vedrørende Børneforsorgen af 5. Febr. 1943.